By Newspapers and Journals (in Odia):

ପଶ୍ଚିମା(ଶାରଦୀୟ-୨୦୦୭)

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା ଅସହାୟ ମଣିଷର କବି । ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ କବିତାରେ ସମୟ, ଜୀବନ ଓ ପରିସ୍ଥିତି ଆଗରେ ହାରୁଥିବା ମଣିଷର ସ୍ୱର ବେଶି ଶୁଭେ । ବେଳେବେଳେ ଏହା କାନ୍ଦକାନ୍ଦ ଲାଗେ । ତେବେ ତାଆରି ଭିତରେ କେମିତି ବାଆଁରେଇ ଗାୟତ୍ରୀ ଟିକେ ଆଶାବାଦର ପୁଟ ଦେଇଦିଅନ୍ତି ଆଉ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥାକୁ ବ୍ୟଷ୍ଟିର କଥା କରିଦେବାର କୌଶଳ ତଥା ବ୍ୟଞ୍ଜନା ତାଙ୍କୁ ଜଣା । ଏଭଳି କାରିଗରୀ ଗାୟତ୍ରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମୟର ଅନ୍ୟ ନାରୀକବିଙ୍କଠୁ ନିଆରା କରି ତୋଳେ ।

ନବଲିପି(ଶାରଦୀୟ-୨୦୦୮)

ସବୁ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣତା, ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଅସୁନ୍ଦରପଣ ଭିତରେ ଜୀବନର ବାସ୍ତବତା ଓ ଚରମ ସତ୍ୟତାକୁ ବାଟ କଢ଼େଇ ନଉଥିବା ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା ତୀବ୍ର ଭାବରେ ଜୀବନବାଦୀ ।

ଅନୁପମ ଭାରତ(୧୯ ଫେବୃୟାରୀ-୨୦୧୨)

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା ସମକାଳୀନ ଓଡ଼ିଆ କବିତାର ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସ୍ୱର । ତାଙ୍କ କବିତାରେ ଜୀବନ ଓ ଜଗତ ପ୍ରତି ଆସ୍ଥାର ଅନୁରଣନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ । ତାଙ୍କ କବିତାର ବକ୍ତବ୍ୟ ତୀବ୍ର ଓ ଶାଣିତ । ଶୈଳୀ ଏବଂ ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗରେ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ଏକାନ୍ତ ଅଭିନବ ।

ଲେଖାଲେଖି(ଶାରଦୀୟ-୨୦୦୮)

ପରିଷ୍କୃତ କାବ୍ୟଭାବନା, ଛଳଛଳ ଛଳନାହୀନ କାବ୍ୟଭୂମି, ସହଜ ସଂପ୍ରେଷଣରେ ପାଠକଙ୍କ ନିହାତି ନିକଟବ□ୀ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା । ଯେମିତି ତାଙ୍କ କବିତାର ସ୍ୱର ଛୁଏଁ ଅଧୁନାର ଆବେଗହୀନ ଜୀବନଚର୍ଯ୍ୟାକୁ, ସେମିତି ଆଂକିପାରେ ଅନ୍ତଶ୍ଚେତନାର ନିଶୂନପଣକୁ । ଭେଟୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟ, ଘଟଣାରୁ ସେ ଅବ□ମାନକୁ ସୂଚେଇବାରେ ସିଦ୍ଧହସ୍ତା ।

ଶୈଳଜା(ବାର୍ଷିକ ବିଶେଷାଙ୍କ-୨୦୦୬)

ତରୁଣ ପିଢ଼ିର ମଧୁର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା କବିତାର ଉ□ର ପିଢ଼ିପାଇଁ ରଖିଥାନ୍ତି ଢେର୍ ଆଶ୍ୱାସନା ।

ବିଜୟା(ଫେବୃୟାରୀ-୨୦୦୪)

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତାର ଅଭିମାନ ଇ ତାଂକର କାବ୍ୟ-ଭାଷା । ତାଙ୍କ କବିତାର କୋମଳତା ହିଁ ତାଙ୍କର ବିଶେଷତ୍ୱ । ଭଲପାଇବା ପାଖରୁ ଅଧିକ କିଛି ଆଶା କରିବାର ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଭିତରେ ଗାୟତ୍ରୀ ଗୋଟେ ଗୀତପରି ଶୁଭନ୍ତି ।

ସମ୍ବାଦ(୩୦,ନଭେମ୍ବର-୨୦୧୪)

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତା କିଛି ନା କିଛି ଘଟିବାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ବାସ୍ତବତାର ପ୍ରୟାସ ଆଉ ମୁକ୍ତିର ସ୍ୱର ସତରେ ଚମତ୍କାର । ଏ ସ୍ୱର ବ୍ୟକ୍ତିର ନୁହଁ, ସମଷ୍ଟିର । ଚିତ୍ରକଳ୍ପ ସହ ଭାବ ଯୋଡୁଥିଲାବେଳେ କବି ବାସ୍ତବତାଠାରୁ ଯେ ଦୂରେଇ ଯାଇନାହିଁ ଏହାର ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ରହିଛି ଗାୟତ୍ରୀବାଳାଙ୍କ କବିତାରେ । କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ସ୍ୱର ବି ତୀବ୍ର ଆଉ ମାର୍ମିକ । 'ଆଖି ନାଇଁ କାନ ନାଇଁ' ସଂକଳନଟିରେ ରହିଛି ଚବିଶଟି ମନେରହିବା ଭଳି କବିତା ।

By eminent critics and writers(in Odia):

ରମାକାନ୍ତ ରଥ

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଭାଷା ଅନେକ ସମୟରେ ବିଶ୍ଲେଷଣର, ତର୍ଜମାର ଭାଷା । ସେ ଭାଷାକୁ କବିତାର ଭାଷା କରିବା ସହଜ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ବାରମ୍ବାର ସେଥିରୁ ବାହାରି ଆସି ଖୁବ୍ ମାର୍ମିକ ଉଚ୍ଚାରଣରେ ପହ□ନ୍ତି ।

ସୀତାକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା ବିଗତ ୧୪ବର୍ଷ ଭିତରେ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ସାତଟି ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ କବିତା ସଂକଳନ ପ୍ରକାଶ କରି ଓଡ଼ିଆ ଆଧୁନିକ କବିତାରେ ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ୱାକ୍ଷର ରଖି ସାରିଛନ୍ତି । ସମ୍ବେଦନଶୀଳ, ସ୍ୱଚ୍ଛ ଓ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଶବ୍ଦ-ଚୟନ ତାଙ୍କ ଶୈଳୀର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ । "ଗାଁ" ପରି ଦୀର୍ଘ କବିତାରେ ଆପଣାର କାବ୍ୟ ସ୍ୱର ଓ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଅନୁଭବକୁ ଅଧିକ ମାର୍ଜିତ କରିଛନ୍ତି । ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ଓଡ଼ିଆ ଆଧୁନିକ କବିତାର ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱର ।

ହରପ୍ରସାଦ ଦାସ

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା ସମକାଳୀନ କବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖୁବ୍ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଜାହିର୍ କରିପାରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଭିତରେ କବିତ୍ୱର ଏକ ବିଶେଷ ଗୁଣ ଅଛି, ଯାହା ତାଙ୍କ କବିତାକୁ ସମୟ ସହିତ ତାଳଦେଇ ସବୁବେଳେ ନୂଆକରି ଗଢ଼ିବ ।

ପ୍ରତିଭା ଶତପଥୀ

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କହିବାର ବାଗ, ଶବ୍ଦ ବିନ୍ୟାସ ଓ ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗର ଯଥାର୍ଥତା ତାଙ୍କ ସମସାମୟିକ କବିମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ତାଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିଦିଏ । ତାଙ୍କ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ସରଳ ଅଥଚ ସେହି ସରଳତା ସହଜସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ, କଳାତ୍ମକ ।

ଗୌରହରି ଦାସ

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତାରେ ପ୍ରଚୁର ମମତା, ପ୍ରଚୁର ବିଦ୍ରୋହ । ତାଙ୍କର ଆଉ ଏକ ସଫଳତା ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଜନା ଓ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ । ସେସବୁ ସେ ଏତେ ସହଜଭାବରେ କରିଥାନ୍ତି ଯେ ପାଠକ ପଢୁପଢୁ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇଯାଏ ।

ପଠାଣି ପଟ୍ଟନାୟକ

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତାରେ ଛଳନାର ନିର୍ମୋକ ନାହିଁ, ବହୁପାଠିତାର ଅହଂକାର ନାହିଁ, ଉଦ୍ଭଟ କଳ୍ପନାବିଳାସର ବାଗାଡ଼ମ୍ବର ନାହିଁ, ରହିଛି ପାଠକକୁ ଆପଣେଇନବାପାଇଁ ଆନ୍ତରିକ ଶବ୍ଦର ବିଳାସ । ପ୍ରତିଟି କବିତାରେ ଭାବନାର ଉ□ରଳ ପ୍ରବାହ, ସାମାଜିକ ଚେତନାବୋଧର ଅନ୍ତରଂଗ ମର୍ମବାଣୀ, ଶାଣିତ କଟାକ୍ଷ ଏବଂ ନାନା ରହସ୍ୟର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ପାଇଁ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ।

ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତାଗୁଡ଼ିକର ପଠନରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାଟି ହୁଏ, ସଂକ୍ଷେପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ତାହା ହେଉଛି ଜଣେ ଅପରିପକ୍ୱ-ବୟସ୍କା ତରୁଣ କବିର ପରିପକ୍ୱ ଉଚ୍ଚାରଣର ବିସ୍ମୟ । ମୌଳିକ ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଚିତ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରୟୋଗରେ ଗାୟତ୍ରୀ ନିଶ୍ଚୟ ବିଶେଷ ପ୍ରଶଂସାର ଦାବି ରଖନ୍ତି ।

ସେନାପତି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କେଶରୀ

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତାର ଆଧାର ଭୂମି ହେଉଛି ସମକାଳୀନ ସମାଜବାସ୍ତବତା । ଅପର ପକ୍ଷରେ ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ପ୍ରତି ଅତୁଟ ଆସ୍ଥା । ତେଣୁ ତାଙ୍କର କବିତାରେ ବ୍ୟର୍ଥତା ବା ବୈରାଗ୍ୟର ସ୍ୱର ଶେଷଆଡ଼କୁ ଆଶାବାଦ ଓ ଆଶ୍ୱାସନାରେ ସମାହିତ ହୁଏ । ଗୋଟାଏ ପରିବ□ନଶୀଳ ବିଶାଳ ଜଟିଳତାର ଆବ□ନକୁ ସାମ୍ନା କରିବା ସହିତ ଏହାକୁ ସ୍ପର୍ଦ୍ଧାର ସହିତ ଅତିକ୍ରମିବାର ସତ୍‌ସାହସକୁ ଆୟ□ କରିବାର ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳତା ଯେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ କ୍ରମଶଃ ଦାନା ବାନ୍ଧିବାରେ ଲାଗିଛି-ତାହା ହିଁ ତାଙ୍କ କାବ୍ୟସାଧନାପାଇଁ ଏକ ଶୁଭ ଲକ୍ଷଣ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ ।

ପ୍ରକାଶ ମହାପାତ୍ର

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା ନିଜେ ଭାବର ଏକ ନଦୀ । କବିତାରେ ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚାରଣ ଯେତିକି ସ୍ପଷ୍ଟ, ସେତିକି ଅଭ୍ୟଂତରସ୍ପର୍ଶୀ । ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଭାବକୁ ଦେଖିବାରପଣ ତାଙ୍କର ନିଆରା । ନିର୍ଜୀବ ଦୃଶ୍ୟ ପାଖରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରି ତାକୁ ଜୀବନ୍ୟାସ ଦେବାରେ ସେ ମାହିର୍ । ବେଳେବେଳେ ତାଙ୍କ କବିତାରେ ନାରୀବାଦର ସ୍ୱର ପ୍ରକଟିତ ହୁଏ, ସେ ସ୍ୱର ବିଦ୍ରୋହର ନୁହେଁ, ଆତ୍ମପ୍ରତ୍ୟୟର । ନାରୀ ଚେତନାର ବିଭିନ୍ନ ଅଭାବନୀୟ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ କବିତାରେ ବିନ୍ୟାସର ଛନ୍ଦରେ, ପ୍ରତୀକ ଓ ଚିତ୍ରକଳା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ପ୍ରତିଭାତ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିହୁଏ । କବିତାର ନାନ୍ଦନିକତା ଓ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗାୟତ୍ରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନବାନ୍ । ଗାୟତ୍ରୀ ମୁଖ୍ୟତଃ ବୌଦ୍ଧିକତା ଅପେକ୍ଷା ଆବେଗକୁ ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି ତାଙ୍କ କବିତାରେ । ସେଇଥିପାଇଁ ବୋଧହୁଏ ତାଙ୍କ କବିତାର ପ୍ରବହମାନତା ଅପ୍ରତିହତ ଭାବରେ ଗତିଶୀଳ । ଗାୟତ୍ରୀ ତାଙ୍କ କବିତାରେ ଏକକ ଚିତ୍ରକଳ୍ପ ଅପେକ୍ଷା ସାମଗ୍ରିକ ଚିତ୍ର ବିନ୍ୟାସରେ ରୁଚି ରଖନ୍ତି ।

ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର ମିଶ୍ର

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତା ପଢ଼ିଲେ ମନେହୁଏ ଯେମିତି ପୋଖତ୍ ଅନୁଭୂତିର ବ୍ୟାପକତାକୁ ସିଏ ଆଜିଠୁ ଆପଣେଇନେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ।

ଭାରତ ମାଝୀ

ମୋ ସହ କବିତା ଲେଖୁଥିବା ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କୁ ମୁଁ କିଭଳି ଦେଖେ ? ଦେଖେ, ଏକମାତ୍ର ଦୁର୍ଦ୍ଧାନ୍ତ ନାରୀ କବିଭାବେ । ଏହା କହିବାରେ ଦ୍ୱିଧା ନାହିଁ ଯେ ଗାୟତ୍ରୀଙ୍କ ଅକପଟ ସତ୍ୟର ବୟାନ ତାଙ୍କ ପାଖାପାଖି କେଉଁ ନାରୀ କବିଙ୍କଠି ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନେକ ଥର ବିସ୍ମିତ କରିଛି ମତେ । କହିପାରୁନଥିବା ନାରୀ, ପୁରୁଷ ଏପରିକି କୌଣସି ସ୍ଥଳେ କହିପାରୁନଥିବା ଗାୟତ୍ରୀ କବିତାରେ ସେଇ ଭାଷାକୁ ଥୋଇଦେଇପାରନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତତଃ ନିଜ ପ୍ରତି ସତ୍ । ଏଇଟା ଆମ ତଥାକଥିତ କବିଙ୍କ ପାଇଁ ସାଂଘାତିକ ବିସ୍ଫୋରକ ।

ସରୋଜ ବଳ

ତରୁଣ ପିଢ଼ିର ଅନ୍ୟତମ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କବି ଭାବେ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଆବେଦନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇନପାରେ । ଜୀବନଯଂତ୍ରଣା, ନାରୀତ୍ୱର ଗହନ କଥା ଓ ବ୍ୟଥା, ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅସଂଗତି ଓ ସେ ବଂଚୁଥିବା ଲହୁଲୁହାଣ ସମୟର ଘଟଣା ବିଘଟଣସବୁ ତାଙ୍କ କବିତାରେ ରୂପ ପାଇଆସିଛନ୍ତି କମନୀୟ ଭାବେ । ବର୍ଣ୍ଣନାଧର୍ମୀ ତାଙ୍କ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିଲାବେଳେ ଗପପରି ଲାଗେ, ଲାଗେ ଯେମିତି ଏଇ ଆଖପାଖର ଅନୁଭବକୁ ନେଇ କେହିଜଣେ କାହାଣୀ ବନେଇ ଦେଇଛି !

ଦୁର୍ଗାପ୍ରସାଦ ପଣ୍ଡା

ନିଜ କବିତାରେ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା ଖୁବ୍ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ, ସମାଜମନସ୍କ ତଥା ବିଦ୍ରୋହୀ । ସଂସାରର ହାଟମଝିରେ ଛିଡ଼ାହୋଇ ଅନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିବାଦ ବି କରନ୍ତି ଆଉ ସେଇ ଏକା ସମୟରେ ନିଜ କବିତ୍ୱକୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କଳାତ୍ମକ ଉଚ୍ଚତା ବି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ନାରୀ ଜୀବନର ଅନ୍ତର୍ଦାହ, କ୍ଷୋଭ, ପ୍ରତିବାଦ, ସନ୍ତାପଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟେ ଗୋଟେ ଜୀବନ୍ତ ଦଲିଲ୍ । ମଣିଷର କ୍ଷତ ଭିତରୁ ଉଠୁଥିବା ଆ□ ଚିତ୍କାରକୁ ସେ କବିତାର ରୂପ ଦେଇପାରନ୍ତି ସଫଳତାର ସହ । ତାଙ୍କର ଅନେକ କବିତାର ସ୍ୱରଟି ବହିର୍ମୁଖୀ ଯେଉଁଥିରେ ସମକାଳୀନ ସାମାଜିକ-ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଚିତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଗାୟତ୍ରୀଙ୍କର କାବ୍ୟସ୍ୱର ଭାବରେ ଯାହା ମୁଖ୍ୟ ଭାବରେ ଦିଶେ ତାହା ହେଲା ବିଦ୍ରୋହ ଓ କାରୁଣ୍ୟର ଏକ ସୁନ୍ଦର ସମାଗମ । ସେ ନିଜର ଅନୁଭୂତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଯାହାସବୁକୁ ସେ କାବ୍ୟିକ ନ୍ୟାୟ ଦେଇପାରିବାରେ ସମର୍ଥ । କବିତାରେ ଭାବାବେଗକୁ ଆୟ□ରେ ରଖିବା ତାଙ୍କର ଏକ ନିଆରା ଗୁଣ ।

ପ୍ରୀତିଧାରା ସାମଲ

ଇତିହାସର ତଥ୍ୟ ଓ ତ□କୁ କାବ୍ୟିକତାର ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନୀତ କରେଇବା ହିଁ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତାର ଅଭିନବତ୍ୱ । ତାଙ୍କ ଇତିହାସର ଅବବୋଧ ଏପରି ଯାହା କାଳର ପୃଷ୍ଠପଟରେ ଘଟଣାମାନଙ୍କ ପ୍ରବାହ ଯେଉଁଥିରେ ଭବିଷ୍ୟତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ଇତିହାସର ପରିଣତି ଅନୁଭବଯୋଗ୍ୟ । ତାଙ୍କ କବିତା ସମକାଳର କବି ଓ କବିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଏକ ବିସ୍ମୟ ଏବଂ ମୁଗ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ବିଭୋରପଣରେ ଆଚ୍ଛନ୍ନ ।

ଇପ୍ସିତା ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ, ସହଜ ଓ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଜନାରେ ସାମାଜିକ କ୍ଷୁର ବାସ୍ତବତାକୁ ରୂପ ଦେବାରେ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା ସିଦ୍ଧହସ୍ତା । ବକ୍ତବ୍ୟରେ ଖୁବ୍ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଓ ଶାଣିତ । ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନର ଛୋଟବଡ଼ ଉପଲବ୍ଧିମାନଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚାରଣ ଓ ସାମାଜିକ ଚେତନାବୋଧର ବଳିଷ୍ଠ ଉପସ୍ଥାପନ ପାଠକକୁ ଆଲୋଡ଼ିତ କରେ । ନିହାତି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭବକୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଅନୁଭବରେ ପରିବ□ିତ କରିବାପରି ସୂକ୍ଷ୍ମ, ଶାଣିତ କାବ୍ୟକଳାର ଅଧିକାରିଣୀ ସେ । ସବୁ ମୂଳଧାରଣାକୁ ତନ୍ନତନ୍ନକରି ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ତାହାକୁ ନିଜ ଆବେଗାନୁମୋଦିତ ଶବ୍ଦ ଗୁଞ୍ଜନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରିବା ଗାୟତ୍ରୀଙ୍କ ଅଲଗାପଣ ।

ଶର୍ମିଷ୍ଠା ସାହୁ

ଅଳ୍ପ ବୟସରେ ହିଁ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତାରେ ସାମାଜିକ ଚେତନାବୋଧର ବଳିଷ୍ଠ ସ୍ୱର ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଛି, କାବ୍ୟସ୍ୱର ବେଶ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ରହିଆସିଛି । ତାଙ୍କର କବିତାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାୟତଃ କାହାଣୀଧର୍ମୀ, ତେଣୁ ବର୍ଣ୍ଣନାଶ୍ରୟୀ ମଧ୍ୟ । ଅତୀତ ପ୍ରତି ମୋହ ଗାୟତ୍ରୀଙ୍କ କବିତାର ଏକ ଲକ୍ଷଣୀୟ ଦିଗ ।

ମନୋଜ ମେହେର

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ବିମ୍ବିତ ଧାରେ ସ୍ପାର୍କ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କଠି ବିଜୁଳିର ଚଡ଼କ ତୀବ୍ର । ନାରୀବାଦୀ ଅନୁଚିନ୍ତନ ତାଙ୍କ କବିମନକୁ ପରିଷ୍କୃତ କରି ରଖିଛି । ସ୍ତ୍ରୀ ଅସ୍ମିତାକୁ ନେଇ ପ୍ରତିସ୍ପର୍ଦ୍ଧାର ସ୍ୱର ଉ□ୋଳନବେଳେ ସେ ଲାଗନ୍ତି ବେଶ୍ ସମର୍ଥା ।

ସୁରେନ୍ଦ୍ର ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ସମସାମୟିକ ସାମାଜିକ ସଂବେଦନାର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଓସାମାଜିକ ପ୍ରତିବଦ୍ଧତାର ସ୍ୱର ଉ□ୋଳିତ କରିବାରେ କବି ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା ବେଶ୍ ସଫଳ ।

କୃଷ୍ଣକୁମାର ମହାନ୍ତି

କବି ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତାରେ ଥାଏ ତୀବ୍ର ବେଦନାବୋଧ ସାଙ୍ଗକୁ ପ୍ରତିବାଦ କରିବାର ସୁଉଚ୍ଚ ସାହସ ।

ସାବିତ୍ରୀ କବି

ସାଧାରଣ ଜୀବନର ସଂଘର୍ଷ, ସମସ୍ୟା, ଯନ୍ତ୍ରଣା, ସାମୂହିକ ସୁଖ ସନ୍ତୋଷ, ପ୍ରେମ, ଭଲପାଇବାର ଚିତ୍ର ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କର ସମଗ୍ର କବିତାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଏ । ନିଜ ମନର ପ୍ରତିଟି ଭାବ ଓ ଭାବନାକୁ ଖୁବ୍ ସରଳ ଓ ଅକପଟଭାବରେ ଶବ୍ଦର ଲାଳିତ୍ୟରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ସେ ।